

יום ג', ט"ו בכסלו תשס"א (12 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בהקשר ליום הולדתו ויום פטירתו אתמול של ראובן, בכור בניו של יעקב אבינו, הציטוט הבא מההקדמה לספר: "ימי שנותינו" (המחבר-ר' יוסף טיקוצקי): בספר 'מגלה עמוקות' כתב, וזה לשונו: =ידוע שהאדם הוא כלל כל התורה כולה, **רמ"ח** (248) איברים כנגד רמ"ח מצוות-עשה שבתורה, **שס"ה** (365) מצוות-לא-תעשה כנגד שס"ה גידין כי זה כל האדם. מזה הטעם שנות האדם הן 70 שנה, לפי שבשבעים שנה יש תרי"ג (613) אלפים שעות (ליתר דיוק, 613,200 שעות) ולדעתי זה שכתוב [תהלים, צ' 10] "ימי שנותינו בהם שבעים שנה...", נמצא שחיוו שהם 70 שנה שהם תרי"ג אלפים שעות תלויים בתורה ובמצוות. עד כאן לשונו.

נמצא מבואר שכל יום וכל שעה מחיי האדם תלויים בתורה ומצוות, ומכאן שאין לך דבר בין במעשה בין בדיבור בין במחשבה והרגשת לב שהוא מחוץ לתורה... =

היום, **ט"ו בכסלו**, באותו שבוע שבו נפטר רבינא בר רב הונא – אחד מעורכי התלמוד הבבלי – **נפטר בשנת 3954 (למניינם) רבי יהודה הנשיא – עורך וחותם את המשנה.**

כמנהיג המדינה של יהודי ארץ-ישראל, ר' יהודה עמד בקשרים עם שלטונות רומא. היה עשיר מופלג. חכמתו, קדושתו וענוותנותו היו נושאים לאגדות רבות. הוא ובית דינו היו בעלי השפעה בכל הארץ. מעמדו וסמכותו עשו את המשנה יסוד ללימוד ולהלכה, שניים לתורה.

בשנת תשי"ג (1952-5713), נתמנה היום **מרדכי מקלף** לרמטכ"ל ה-3 של צה"ל. הוא החליף את יגאל ידין שהתפטר מתפקידו עקב חילוקי-דעות עם שר הבטחון, מר דוד בן-גוריון...

"מגילת אנטיוכוס" (המשך):

אחרי כן יצאו חמשת בני מתיתיה יוחנן וארבעת אחיו וילחמו בעמים ויהרגו בהם הרג רב ויגרשום לאיי הים כי בטחו באלוקי השמים.

אז נכנס בגריס הרשע בספינה וינס אל אנטיוכוס המלך, ועמו אנשים פליטי חרב. ויען בגריס ויאמר לאנטיוכוס המלך: אתה, המלך, שמת צו לבטל מן יהודה שבת, ראש חודש, ומילה, והנה מרד גדול בתוכה, אשר אם [לא] ילכו כל העמים והאומות והלשונויות, לא יוכלו לחמשת בני מתיתיהו; מאריות הם חזקים, ומנשרים הם קלים, ומדובים הם נמהרים. עתה, המלך, עצתי תיטב עליך; אם תילחם בהם בחיל זה, תיבוש בעיני כל המלכים. לכן, שלח ספרים בכל מדינות מלכותך, ויבואו שרי החיילות, ולא יישאר מהם אחד; וגם פילים מלובשים שריונים יהיו עמהם. וייטב הדבר בעיני אנטיוכוס המלך ...

"...ולאהוב את ארצו":

טבריה – עיר בגליל התחתון, לחופו של ים כנרת. בת כ-2000 שנה. מילאה תפקיד חשוב בתולדות העם והארץ. אחת מ-4 הערים הקדושות ליהודים בארץ-ישראל (**חברון**, **טבריה**, ירושלים, **צפת**). כיום משמשת מרכז מנהלתי ליישובי האזור וכן מרכז נופש ותיירות מחו"ל ותיירות פנים (דברים אלו נכתבו לימים שקטים יותר וגשומים יותר...). טבריה נוסדה בשנים 17-22 לספירה בידי הורדוס אנטיפס, על חורבות רקת, עיר בנחלת נפתלי: **"וערי מבצר** – **הציידים-צר, וחמת, רקת וכינרת...**" [יהושע י"ט 35]

{ההמשך יבוא}

יום נעים (עם תפילת "יתן טל ומטר לברכה")!